

31989L0106

L 40/12

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1989 2 11

TARYBOS DIREKTYVA**1988 m. gruodžio 21 d.****dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su statybos produktais, derinimo****(89/106/EEB)**

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi valstybės narės atsako už tai, kad pastatai ir inžineriniai statiniai jų teritorijoje būtų projektuojami ir statomi taip, kad tai nesukeltų pavojaus gyventojų, naminių gyvūnų ir nuosavybės saugumui, tuo pačiu metu laikantis kitų esminių reikalavimų dėl bendros gerovės;

kadangi, valstybės narės turi nuostatas, taip pat ir reikalavimus ne tik dėl statinių saugumo, bet ir dėl sveikatos, galiojimo laiko, energijos taupymo, aplinkosaugos, taupumo aspektų ir kitų visuomenei svarbių aspektų;

kadangi šie reikalavimai, kuriuos dažnai reglamentuoja nacionalinės nuostatos, išdėstytos įstatymuose ir kituose teisės aktuose, turi tiesioginę įtaką naudojamų statybos produktų pobūdžiui ir atspindi nacionalinių produktų standartuose, techniniuose liudijimuose ir kitose techninėse specifikacijose ir nuostatose, kurios dėl juose esančių skirtumų trikdo prekybą Bendrijoje;

kadangi 1985 m. birželį Europos Vadovų Tarybos patvirtintos Baltosios knygos dėl vidaus rinkos sukūrimo 71 dalyje teigiama, kad vykdamą bendrą politiką didžiausias dėmesys bus skiriamas tam tikriems sektoriams, tarp jų statybos; kadangi techninių barjerų panaikinimas statybos srityje iki tokios ribos, kad jų negalima būtų panaikinti bendru lygiavertiškumo pripažinimu tarp visų valstybių narių, turi vykti priėmus naują požiūrį, kuris išdėstytas 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucijoje ⁽⁴⁾, kurioje raginama apibrėžti esminius saugos reikalavimus bei kitus aspektus, kurie yra svarbūs bendrai gerovei, nemažinant jau galiojančių ir pasiteisinusių apsaugos lygių valstybėse narėse;

kadangi esminius reikalavimus sudaro ir bendrieji, ir specifiniai kriterijai, kuriuos turi atitikti statiniai; kadangi šie reikalavimai

yra tokie reikalavimai, kai reikalaujama, kad minėtieji statiniai atitiktų tinkamą patikimumo laipsnį, nurodytą viename, keliuose arba visuose tokiuose reikalavimuose, kai ir jei tai yra apibrėžta reglamentuose;

kadangi bus sudaryti aiškinamieji dokumentai, kuriais bus remiamasi pateikiant suderintus standartus arba kitas Europos technines specifikacijas ir formuluojant arba suteikiant Europos techninį liudijimą, kad būtų suteikta konkreti forma esminiams techniniams reikalavimams;

kadangi šie esminiai reikalavimai yra pagrindas rengiant suderintus Europos statybos produktų standartus; kadangi, norint gauti didžiausią įmanomą naudą bendrojoje vidaus rinkoje, pasiekti, kad kaip galima daugiau gamintojų patektų į tą rinką, užtikrinti galimai didžiausią rinkos skaidrumo laipsnį ir sukurti sąlygas suderintai bendrų taisyklių sistemai statybos pramonėje, turėtų būti kaip galima greičiau nustatyti kiek įmanoma labiau suderinti standartai; kadangi šiuos standartus kuria privačios įstaigos ir jie turi likti neprivalomais tekstais; kadangi šiuo tikslu Europos standartizacijos komitetas (ESK) ir Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetas (EESK) yra pripažinti organizacijomis, kompetentingomis priimti suderintus standartus pagal bendras rekomendacijas dėl Komisijos ir tų dviejų organizacijų bendradarbiavimo, kurios buvo pasirašytos 1984 m. lapkričio 13 d.; kadangi šioje direktyvoje „suderintasis standartas“ reiškia techninę specifikaciją (Europos standartas arba suderintas dokumentas), kurią priėmė viena arba abi minėtosios organizacijos Komisijos suteiktu įgaliojimu, remiantis 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyvos 83/189/EEB, nustatančios informacijos, susijusios su techniniais standartais ir techniniais reglamentais, pateikimo tvarką ⁽⁵⁾, nuostatomis;

kadangi ypatingas statybos produktų pobūdis reikalauja tiksliai formuluoti tokius suderintus standartus; kadangi dėl tos priežasties yra būtina sudaryti aiškinamuosius dokumentus, kad būtų sukurtas ryšys tarp įgaliojimų rengti standartus ir esminių reikalavimų; kadangi suderintuose standartuose, formuluojamuose, kiek įmanoma, pagal produktų eksploatacines savybes, atsižvelgiama į šiuos aiškinamuosius dokumentus, kurie parenkami bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis;

⁽¹⁾ OL C 93, 1987 4 6, p. 1.⁽²⁾ OL C 305, 1987 11 16, p. 74 ir OL C 326, 1988 12 19.⁽³⁾ OL C 95, 1988 4 11, p. 29.⁽⁴⁾ OL C 136, 1985 6 4, p. 1.⁽⁵⁾ OL L 109, 1983 4 26, p. 8.

kadangi eksploatacinių savybių lygiai ir reikalavimai, kuriuos atėityje valstybėse narėse turės atitikti produktai, yra išdėstyti klasėmis aiškinamuosiuose dokumentuose ir suderintose techninėse specifikacijose, kad būtų atsižvelgta į skirtingus esminių reikalavimų lygius, taikomus tam tikriems darbams, ir į skirtingas sąlygas, vyraujančias valstybėse narėse;

kadangi į suderintus standartus turėtų būti įtrauktas ir klasifikavimas, kuris leistų ir toliau teikti rinkai statybos produktus, kurie atitinka esminius reikalavimus ir kurie yra gaminami ir naudojami teisėtai laikantis techninių tradicijų, kurias garantuoja vietinės klimatinės ir kitos sąlygos;

kadangi produktas yra laikomas tinkamu naudoti, jeigu jis atitinka suderintą standartą, Europos techninį liudijimą arba nesuderintą techninę specifikaciją, kuri yra pripažįstama Bendrijoje; kadangi tais atvejais, kai produktai nėra labai svarbūs dėl esminių reikalavimų ir jeigu jie ne visai atitinka galiojančias technines specifikacijas, jų tinkamumas naudoti gali būti patvirtintas kreipiantis į patvirtintąją įstaigą;

kadangi tokiu būdu tinkamais naudoti laikomi produktai yra lengvai atpažįstami pagal EB ženklą; kadangi juos laisvai platinti ir laisvai naudoti pagal paskirtį turi būti leidžiama visoje Bendrijoje;

kadangi tais atvejais, jeigu Europos standartų neįmanoma sukurti arba numatyti per pagrįstą laiko tarpą, arba jei produktai, kurie labai nukrypsta nuo standartų, tokių produktų tinkamumas naudoti gali būti įrodomas kreipiantis dėl Europos techninio liudijimo remiantis bendromis rekomendacijomis; kadangi bendros rekomendacijos Europos techniniam liudijimui gauti bus priimtos remiantis aiškinamaisiais dokumentais;

kadangi, neturint suderintųjų standartų ir Europos techninių liudijimų, nacionalinės arba kitos nesuderintos techninės specifikacijos gali būti pripažįstamos pagrindu prielaidai, kad laikomasi esminių reikalavimų;

kadangi yra būtina užtikrinti, kad produktai atitinka suderintus standartus ir Europoje pripažintas nesuderintas technines specifikacijas, taikant tvarką, kai gamybą kontroliuoja gamintojai, o priežiūrą, bandymų įvertinimą ir sertifikavimą atlieka nepriklausomos kvalifikuotos trečiosios šalys arba pats gamintojas;

kadangi turėtų būti numatoma speciali tvarka, kaip laikinąją priemonę produktų, kuriems Europoje pripažįstami standartai arba techniniai liudijimai dar nėra sukurti; kadangi ši tvarka turėtų palengvinti tyrimų, atliekamų kitoje valstybėje narėje pagal paskirties valstybės narės techninius reikalavimus, rezultatų pripažinimą;

kadangi turėtų būti įsteigtas Statybos nuolatinis komitetas, sudarytas iš valstybių narių paskirtų ekspertų, kuris padėtų Komisijai spręsti klausimus, kylančius įgyvendinant ir praktiškai taikant šią direktyvą;

kadangi valstybių narių atsakomybė saugos, sveikatos ir kitais klausimais, kuriems jų teritorijoje yra taikomi esminiai reikalavimai, turėtų būti nustatyta straipsnyje dėl saugos garantijų, numatančiame tinkamas saugos priemones,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Taikymo sritis – Sąvokos – Reikalavimai – Techninės specifikacijos – Laisvas prekių judėjimas

1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma statybos produktams tiek, kiek jie susiję su esminiais reikalavimais statiniams pagal 3 straipsnio 1 dalį.
2. Šioje direktyvoje naudojama sąvoka „statybos produktas“ – tai bet koks produktas, kuris yra pagamintas ir skirtas nuolat įmontuoti statiniuose, tarp jų ir pastatuose ir inžineriniuose statiniuose.
3. „Statybos produktai“ (toliau – produktai); statiniai, įskaitant inžinerinius statinius (toliau – statiniai).

2 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad 1 straipsnyje minimi produktai, kurie numatyti naudoti statiniuose, galėtų būti teikiami rinkai tik su sąlyga, jeigu jie tinka numatytam tikslui, tai yra, jų charakteristikos yra tokios, kad statiniai, į kuriuos jie bus įmontuojami, surenkami, pritvirtinami arba instaliuojami, gali, jeigu jie tinkamai suprojektuoti ir pastatyti, tenkinti 3 straipsnyje išvardytus esminius reikalavimus, kai tiems statiniams tokius reikalavimus reglamentuoja norminiai aktai.
2. Jeigu produktus kitais aspektais reglamentuoja kitos Bendrijos direktyvos, EB atitikties ženklas (toliau – EB ženklas), minimas 4 straipsnio 2 dalyje, tais atvejais reiškia, kad buvo laikomasi ir tų direktyvų reikalavimų.

3. Jeigu kuri nors direktyva ateityje nagrinės didesne dalimi kitus aspektus ir tik nežymia dalimi esminius šios direktyvos reikalavimus, toje paskesnėje direktyvoje turi būti nuostatos užtikrinančios, kad ji apims ir šios direktyvos reikalavimus.

4. Ši direktyva neturi poveikio valstybių narių teisei tiksliai apibrėžti – tinkamai laikantis Sutarties nuostatų – reikalavimus, kuriuos jos laiko būtinais, norint užtikrinti, kad darbuotojai naudodami produktus būtų saugūs, su sąlyga, kad tai nereiškia, kad produktai yra pakeisti šioje direktyvoje nenurodytu būdu.

3 straipsnis

1. Esminiai reikalavimai, taikomi statiniams, kurie gali turėti įtakos produkto techninėms charakteristikoms, yra išdėstyti I priede. Gali būti taikomas vienas, keli arba visi šie reikalavimai; jų yra laikomasi per ekonomiškai pagrįstą eksploataavimo trukmę.

2. Norint atsižvelgti į galimus geografinius skirtumus arba klimatinės sąlygas, arba gyvenimo būdą, taip pat kaip ir skirtingus apsaugos lygius, kurie gali vyrauti nacionaliniu, regioniniu arba vietiniu lygmeniu, kiekvienam esminiam reikalavimui gali tekti sukurti klases dokumentuose, minimuose šio straipsnio 3 dalyje, ir techninėse specifikacijose, minimose 4 straipsnyje, tam, kad tų reikalavimų būtų laikomasi.

3. Esminiams reikalavimams suteikiama konkretaus dokumento forma (aiškinamieji dokumentai) tam, kad būtų sukuriami būtini ryšiai tarp esminių reikalavimų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, ir standartizacijos leidimų, leidimų, reikalingų Europos techniniam liudijimui gauti arba kitų techninių specifikacijų pripažinimų, kaip jie suprantami 4 ir 5 straipsniuose.

4 straipsnis

1. Šioje direktyvoje standartai ir techniniai liudijimai yra vadinami „techninėmis specifikacijomis“.

Šioje direktyvoje „suderinti standartai“ – tai techninės specifikacijos, priimtose ESK, EESK arba abiejų, Komisijai suteikus įgaliojimą pagal Direktyvą 83/189/EEB, remiantis Komiteto nuomone, nurodyta 19 straipsnyje, ir laikantis bendrųjų nuostatų, susijusių su Komisijos ir šių dviejų įstaigų bendradarbiavimu, pasirašytu 1984 m. lapkričio 13 d.

2. Valstybės narės laiko produktus tinkamais naudoti pagal paskirtį, jeigu dėl jų naudojimo statiniai, su ta sąlyga, kad pastarieji yra tinkamai suprojektuoti ir pastatyti, atitinka 3 straipsnyje išvardytus esminius reikalavimus ir jeigu tokie produktai turi EB ženklą. EB ženklu turi būti nurodoma:

a) kad jie atitinka svarbiausius nacionalinius standartus, perkeldami į nacionalinę teisę suderintus standartus, į kuriuos nuorodos buvo paskelbtos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Valstybės narės skelbia nuorodas į šiuos nacionalinius standartus;

b) kad jie atitinka Europos techninį liudijimą, išduotą III skyriuje numatyta tvarka; arba

c) kad jie atitinka nacionalines technines specifikacijas, minimas šio straipsnio 3 dalyje, jeigu suderintų specifikacijų nėra; tokių nacionalinių techninių specifikacijų sąrašas rengiamas 5 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

3. Valstybės narės gali siųsti Komisijai savo nacionalinių techninių specifikacijų tekstus, kurios jų manymu atitinka 3 straipsnyje minimus esminius reikalavimus. Komisija šias nacionalines technines specifikacijas nedelsdama siunčia kitoms valstybėms narėms. 5 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ji informuoja valstybes nares apie tas nacionalines technines specifikacijas, kurioms galioja 3 straipsnyje išvardytų esminių reikalavimų atitikties prielaida.

Ši tvarka bus inicijuota Komisijos, kuri jai vadovaus konsultuodamasi su 19 straipsnyje nurodytu komitetu.

Valstybės narės skelbia informaciją apie tas technines specifikacijas. Komisija jas taip pat skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

4. Jeigu gamintojas arba jo atstovas, įsisteigęs Bendrijoje, netaikė arba pritaikė tik dalį galiojančių techninių specifikacijų, minimų 2 dalyje, pagal kurias, laikantis 13 straipsnio 4 dalyje nustatytų kriterijų, reikalaujama, kad produktas būtų pateikiamas atitikties deklaravimui, kaip nurodyta III priedo 2 dalies ii punkte pagal antrą ir trečią galimą atvejį, yra taikomi atitinkami sprendimai pagal 13 straipsnio 4 dalį ir III priedą, o tokio produkto tinkamumas naudoti, kaip jis suprantamas 2 straipsnio 1 dalyje, turi būti nustatomas laikantis tvarkos, nurodytos III priedo 2 dalies ii punkto antrą galimą atvejį.

5. Komisija, pasitarusi su 19 straipsnyje nurodytu komitetu, sudaro, prižiūri ir periodiškai tikrina sąrašą produktų, kurie neturi didelės įtakos sveikatai ir saugai, ir kuriuos bus leidžiama pateikti rinkai, turint gamintojo išduotą deklaraciją apie jų atitikimą „pripažintai technologijos taisyklei“.

6. EB ženklas nurodo, kad produktas atitinka šio straipsnio 2 ir 4 dalių reikalavimus. Bendrijoje įsisteigusio gamintojo arba jo atstovo pareiga pritvirtinti EB ženklą ant paties produkto, ant jo etiketės, pakuotės arba ant jų lydraščių.

EB ženklo pavyzdys ir jo naudojimo sąlygos yra pateiktos III priede.

Produktams, išvardytiems 5 punkte, EB ženklas nenaudojamas.

5 straipsnis

1. Jei valstybės narės arba Komisijos nuomone suderinti standartai arba Europos techniniai liudijimai, išvardyti 4 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose, arba II skyriuje minimi įgaliojimai, neatitinka 2 ir 3 straipsnių nuostatų, ta valstybė narė arba Komisija apie tai praneša komitetui, nurodytam 19 straipsnyje, pateikdama tokios nuomonės priežastis. Komitetas nedelsdamas pareiškia savo nuomonę.

Remdamasi komiteto nuomone ir pasitarusi su komitetu, sudarytu pagal Direktyvos 83/189/EEB nuostatas, dėl suderintų standartų, Komisija informuoja valstybės nares, ar tie standartai arba liudijimai turėtų būti atšaukiami leidiniuose, minimuose 7 straipsnio 3 dalyje.

2. Gavusi pranešimą, nurodytą 4 straipsnio 3 dalyje, Komisija tariai su komitetu, minimu 19 straipsnyje. Atsižvelgdama į to komiteto nuomonę, Komisija praneša valstybėms narėms, ar svarstomoms techninėms specifikacijoms turi būti taikoma atitikties prielaida, ir, jei taip, paskelbia atitinkamą nuorodą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jeigu Komisija arba valstybė narė mano, kad techninės specifikacijos nebeatitinka sąlygų, reikalingų 2 ir 3 straipsnių nuostatų atitikties prielaidai, Komisija tariai su 19 straipsnyje minimu komitetu. Atsižvelgdama į minėto komiteto nuomonę, Komisija turi pranešti valstybėms narėms, ar svarstomoms nacionalinėms techninėms specifikacijoms turėtų ir toliau būti taikoma atitikties prielaida, jei ne, tai ar 4 straipsnio 3 dalyje į ją minima nuoroda turėtų būti atšaukiama.

6 straipsnis

1. Valstybės narės netrukdo produktų, kurie atitinka šios direktyvos nuostatas, laisvo judėjimo, teikimo rinkai ar naudojimo jų teritorijoje.

Valstybės narės užtikrina, kad šių produktų naudojimo pagal jiems numatytą paskirtį netrukdytų taisyklės arba sąlygos, kurias nustato valstybinės įstaigos arba privačios įstaigos, veikiančios kaip valstybinė įmonė arba kaip valstybinė įstaiga, remdamosi savo monopoline padėtimi.

2. Tačiau valstybės narės leidžia produktus, kuriems netaikomos 4 straipsnio 2 dalies nuostatos, teikti rinkai savo teritorijoje, jeigu jie atitinka nacionalines nuostatas, atitinkančias Sutartį, jei Europos techninėse specifikacijose, išvardytose II ir III skyriuose, nenurodoma kitaip. Komisija ir komitetas, nurodytas 19 straipsnyje, reguliariai prižiūrės ir tikrins Europos technines specifikacijas.

3. Jeigu atitinkamose Europos techninėse specifikacijose, arba pačiose, arba remiantis 3 straipsnio 3 dalyje nurodytais aiškinamaisiais dokumentais išskiriamos skirtingos klasės, atitinkančios skirtingus eksploatacijos lygius, valstybės narės gali nustatyti, kad jų teritorijoje eksploatacijos lygių būtų laikomasi tiksliai pagal klasifikacijas, kurios patvirtintos Bendrijoje, ir visose ar keliose arba vienoje klasėje.

II SKYRIUS

Suderinti standartai

7 straipsnis

1. Tam, kad būtų užtikrinta produktams taikomų suderintų standartų kokybė, tuos standartus turi nustatyti Europos standartų organizacijos pagal Komisijos suteiktus mandatus bei Direktyvoje 83/189/EEB nustatytą tvarką ir, pasitarusios su 19 straipsnyje nurodytu komitetu, pagal bendrąsias nuostatas dėl Komisijos ir šių organizacijų bendradarbiavimo, pasirašyto 1984 m. lapkričio 13 d.

2. Šie standartai formuluojami kiek įmanoma pagal eksploatacines savybes, atsižvelgiant į aiškinamuosius dokumentus.

3. Europos standartų organizacijoms sustačius standartus, Komisija paskelbia nuorodą į tokius standartus *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*.

III SKYRIUS

Europos techninis liudijimas

8 straipsnis

1. Europos techninis liudijimas yra produkto tinkamumo naudoti pagal paskirtį tinkamas techninis įvertinimas, pagrįstas esminių reikalavimų statiniams, kuriuose produktas yra naudojamas, laikymusi.

2. Europos techninis liudijimas gali būti suteikiamas:

a) produktams, kuriems nėra nustatyto nei suderinto standarto, nei pripažinto nacionalinio standarto ir nėra įgaliojimo suderintam standartui, ir Komisija, pasitarusi su 19 straipsnyje minimu komitetu, nutaria, kad galimybės rengti standartą nėra arba dar nėra; arba

b) produktams, kurie žymiai skiriasi nuo suderintų arba pripažintų nacionalinių standartų.

Net ir tokiu atveju, kai jau yra išduotas įgaliojimas rengti suderintą standartą, a punkte įvardytos nuostatos neatmeta galimybės suteikti Europos techninį liudijimą produktams, kurių liudijimui yra parengtos rekomendacijos. Tai yra taikoma tol, kol valstybėse narėse įsigalioja suderinti standartai.

3. Ypatingais atvejais Komisija gali, nukrypdama nuo 2 dalies a punkto nuostatų ir pasitarusi su 19 straipsnyje nurodytu komitetu, leisti išduoti Europos techninį liudijimą produktams, kuriems išduotas įgaliojimas suderintiems standartams, arba kuriems Komisija nustatė, kad suderintas standartas gali būti parengtas. Toks leidimas galioja nustatytą laikotarpį.

4. Europos techninis liudijimas paprastai išduodamas penkerių metų laikotarpiui. Šis laikas gali būti pratęsiamas.

9 straipsnis

1. Europos techninis produkto liudijimas yra pagrįstas tyrimais, bandymais ir įvertinimu, atliekamam remiantis aiškinamaisiais dokumentais, minimais 3 straipsnio 3 dalyje ir rekomendacijomis, minimomis 11 straipsnyje dėl šio produkto arba atitinkamos produktų grupės.

2. Jeigu 11 straipsnyje nurodytų rekomendacijų nėra arba dar nėra, Europos techninis liudijimas gali būti išduodamas remiantis esminiais reikalavimais ir aiškinamaisiais dokumentais tais atvejais, kai produkto įvertinimą tvirtina įsteigta įstaiga, veikdama kartu su organizacijomis, nurodytomis II priede. Jeigu patvirtinimo įstaiga nesutaria, klausimas perduodamas komitetui, minimam 19 straipsnyje.

3. Europos techninis liudijimas produktui suteikiamas valstybėje narėje, laikantis tvarkos, nurodytos II priede, kai to paprašo Bendrijoje įsteigęs gamintojas arba jo atstovas.

10 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai pavadinimus ir adresus įstaigų, kurias ji įgaliojo suteikti Europos techninį liudijimą.

2. Patvirtinimo įstaiga privalo atitikti šios direktyvos reikalavimus ir visų pirma sugebėti:

— įvertinti naujo produkto tinkamumą naudoti, remiantis mokslo ir praktinėmis žiniomis,

— priimti bešališkus sprendimus suinteresuotų gamintojų arba jų atstovų interesų atžvilgiu,

— pateikti suderintus visų suinteresuotų pusių įnašus apgalvotame vertinime.

3. Patvirtinimo įstaigų, kompetentingų suteikti Europos techninius liudijimus, sąrašas taip pat ir bet kuris to sąrašo pataisyimas skelbiami *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*.

11 straipsnis

1. Komisija, pasitarusi su 19 straipsnyje minimu komitetu, suteikia mandatus rengti patvirtinimo įstaigų, kurias paskiria valstybės narės, organizacijoms skirtas rekomendacijas, kaip suteikti Europos techninį liudijimą produktui arba produktų grupei.

2. Rekomendacijose kaip suteikti Europos techninį liudijimą produktui arba produktų grupei visų pirma turi būti:

a) atitinkamų aiškinamųjų dokumentų, nurodytų 3 straipsnio 3 dalyje, sąrašas;

b) specifiniai reikalavimai produktams, remiantis esminiais 3 straipsnio 1 dalies reikalavimais;

c) bandymų vykdymo tvarka;

d) bandymų rezultatų įvertinimas ir nustatymas;

e) kontrolės vykdymo ir atitikties vertinimo tvarka, kuri turi atitikti 13, 14 ir 15 straipsnių reikalavimus;

f) Europos techninio liudijimo galiojimo laikas.

3. Valstybės narės, pasikonsultavusios su 19 straipsnyje minimu komitetu, rekomendacijas kaip suteikti Europos techninį liudijimą skelbia savo valstybine kalba ar kalbomis.

IV SKYRIUS

Aiškinamieji dokumentai

12 straipsnis

1. Komisija, pasikonsultavusi su 19 straipsnyje minimu komitetu, nurodo techniniams komitetams, kuriuose dalyvauja valstybės narės, rengti aiškinamuosius dokumentus, minimus 3 straipsnio 3 dalyje.

2. Aiškinamieji dokumentai:

- a) konkrečia forma pateikia esminius reikalavimus, išdėstytus 3 straipsnyje ir I priede, derinant terminologiją ir techninę bazę bei nurodant klases arba lygius kiekvienam reikalavimui, kur tai reikalinga ir kur mokslo ir technikos žinios leidžia tai atlikti;
- b) nurodo metodus, kuriais tokios klasės arba reikalavimo lygiai susiejami su techninėmis specifikacijomis, išvardytomis 4 straipsnyje, pavyzdžiui, apskaičiavimo ir patikrinimo metodus, technines projektavimo taisykles ir t. t.;
- c) yra informacijos šaltinis rengiant suderintus standartus ir rekomendacijas dėl Europos techninio liudijimo ir nacionalinių techninių specifikacijų pripažinimo pagal 4 straipsnio 3 dalį.

3. Komisija skelbia aiškinamuosius dokumentus *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*, gavusi komiteto, nurodyto 19 straipsnyje, nuomonę.

V SKYRIUS

Atitikties atestavimas

13 straipsnis

1. Bendrijoje įsisteigęs gamintojas arba jo atstovas, atsako už atestavimą, kad produktai atitinka techninių specifikacijų reikalavimus, kaip apibrėžta 4 straipsnyje.

2. Produktams, kurie turi būti atestuojami, galioja atitikties prielaida, kaip apibrėžta 4 straipsnyje. Atitiktis yra nustatoma atliekant bandymus arba pateikiant kitus įrodymus, remiantis techninėmis specifikacijomis pagal III priedą.

3. Produkto atitikties atestavimas priklauso:

- a) nuo gamintojo, turinčio gamyklos produktų kontrolės sistemą, kuria būtų užtikrinama, kad produktas atitinka tam tikras technines specifikacijas; arba
- b) nuo konkrečių produktų, nurodytų atitinkamose techninėse specifikacijose, be gamyklos produktų kontrolės sistemos, ir patvirtintos sertifikavimo įstaigos, atliekančios gamybos kontrolės arba paties produkto įvertinimą ir priežiūrą.

4. 3 punkte apibrėžtos tvarkos pasirinkimą konkrečiam produktui arba produktų grupei po konsultacijų su 19 straipsnyje nurodytu komitetu Komisija konkretizuoja pagal:

- a) svarbą, kurią turi tas produktas esminių reikalavimų, ypač dėl sveikatos ir saugos, požiūriu;
- b) produkto pobūdį;
- c) produkto charakteristikų kintamumo poveikį jo patvarumui;
- d) polinkį į defektus produktus gaminant;

laikantis III skyriuje išdėstytų detalių.

Kiekvienu atveju pasirenkama mažiausiai keblumų sukelianti veiksmų tvarka.

Šitokiu būdu nustatyta veiksmų tvarka nurodoma įgaliojimuose ir techninėse specifikacijose arba juos skelbiant.

5. Individualios (ir nesorios) gamybos atveju pakanka atitikties deklaracijos pagal III priedo 2 dalies ii punkto trečiąją galimą atvejį, jeigu kitaip nėra nurodyta techninėse specifikacijose produktams, kurie yra ypač svarbūs dėl galimo poveikio sveikatai ir saugai.

14 straipsnis

1. Pagal III priedo reikalavimus, pritaikius aprašytą veiksmų tvarką:

- a) 13 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytu atveju, Bendrijoje įsisteigęs gamintojas arba jo atstovas išduoda produkto atitikties deklaraciją; arba
- b) 13 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytu atveju, patvirtinta sertifikavimo įstaiga pateikia gamybos kontrolės ir priežiūros sistemos arba paties produkto atitikties sertifikatą.

Išsamios taisyklės dėl atitikties atestavimo tvarkos įdiegimo yra pateiktos III priede.

2. Gamintojo atitikties deklaracija arba atitikties sertifikatas įgalina Bendrijoje įsisteigusį gamintoją arba jo atstovą pritvirtinti atitinkamą EB ženklą ant paties produkto, ant jo etiketės, pakuotės arba ant produkto lydraščių. EB ženklo pavyzdys ir jo naudojimo taisyklės, skirtos įvairiai atitikties atestavimo tvarkai, yra pateiktos III priede.

15 straipsnis

1. Valstybės narės garantuoja, kad EB ženklas bus naudojamas teisingai.

2. Jeigu nustatoma, kad EB ženklas buvo pritvirtintas prie produkto, kuris neatitinka arba jau nebeatitinka šios direktyvos reikalavimų, valstybės narės, kuriose buvo patvirtinta atitiktis, užtikrina, kad prireikus būtų uždraustas EB ženklo naudojimas, o neparduoti produktai išimti iš prekybos, arba kad ženklai būtų panaikinti iki to laiko, kai tas produktas vėl atitiks reikalavimus.

Suinteresuotoji valstybė narė nedelsdama informuoja apie tai kitas valstybes nares ir Komisiją, pateikdama visą kokybinę ir kiekybinę informaciją, reikalingą reikalavimų neatitinkančiam produktui identifikuoti.

3. Valstybės narės užtikrina, kad ženklų, kurie gali būti supainioti su EB ženklu, tvirtinimas ant produktų arba jų pakuočių būtų uždraustas.

VI SKYRIUS

Speciali tvarka

16 straipsnis

1. Jeigu kuriam nors konkrečiam produktui techninių specifikacijų nėra, kaip nustatyta 4 straipsnyje, paskirties valstybė narė, gavusi individualų prašymą, laiko, kad produktas atitinka galiojančias nacionalines nuostatas, jeigu jis buvo patenkinamai įvertintas per bandymus ir patikrinimus, kuriuos atliko gaminančiosios valstybės narės patvirtintoji institucija pagal paskirties valstybėje narėje galiojančius metodus arba tos valstybės narės lygiaverčiais pripažintus metodus.

2. Gaminančioji valstybė narė informuoja paskirties valstybę narę, pagal kurios nuostatas turi būti atliekami bandymai ir patikrinimai, apie įstaigą, kurią ji ketina patvirtinti šiam tikslui. Paskirties valstybė narė ir gaminančioji valstybė narė pateikia viena kitai visą būtiną informaciją. Pasikeitus šia informacija, gaminančioji valstybė narė patvirtina tokiu būdu paskirtą įstaigą. Jeigu valstybė narė dvejoja, ji tai pagrindžia ir informuoja Komisiją.

3. Valstybės narės užtikrina, kad paskirtosios įstaigos teiktų viena kitai reikalingą paramą.

4. Jeigu valstybė narė nustato, kad patvirtintoji institucija atlieka bandymus ir tikrinimus, nesilaikydama savo nacionali-

nių nuostatų, ji praneša apie tai valstybei narei, kurioje ta institucija patvirtinta. Ta valstybė narė informuoja pranešančiąją valstybę narę per pagrįstą laikotarpį apie priemones, kurių buvo imtasi. Jeigu pranešančioji valstybė narė laiko, kad priemonės, kurių buvo imtasi, nėra pakankamos, ji gali uždrausti teikti rinkai ir naudoti tą produktą arba jo atžvilgiu taikyti tam tikras sąlygas. Ji apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

17 straipsnis

Paskirties valstybės narės teikia tokią pačią reikšmę ataskaitoms ir atitikties atestavimams, išduotiems gaminančioje valstybėje narėje 16 straipsnyje numatyta tvarka, kaip ir atitinkamiems jų pačių nacionaliniams dokumentams.

VII SKYRIUS

Patvirtintosios įstaigos

18 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė siunčia Komisijai sertifikavimo įstaigų, inspekcijų ir bandymų laboratorijų pavadinimų ir adresų sąrašą, kurias ta valstybė narė paskyrė išduoti techninių liudijimų, atlikti atitikties sertifikavimą, kontrolę ir bandymus pagal šios direktyvos reikalavimus.

2. Sertifikavimo įstaigos, inspekcijos ir bandymų laboratorijos atitinka IV priede numatytus kriterijus.

3. Valstybės narės nurodo produktus, kurie priklauso įstaigų ir laboratorijų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, kompetencijai ir atitinka joms skiriamų užduočių pobūdį.

VIII SKYRIUS

Statybos nuolatinis komitetas

19 straipsnis

1. Šiuo dokumentu yra įkuriamas Statybos nuolatinis komitetas.

2. Komitetą sudaro valstybių narių paskirti atstovai. Jam pirmininkauja Komisijos atstovas. Kiekviena valstybė narė skiria du atstovus. Atstovus gali lydėti ekspertai.

3. Komitetas suformuluoja savo darbo tvarkos taisykles.

20 straipsnis

1. Komitetas, minimas 19 straipsnyje, pirmininkui arba valstybei narei paprašius, gali nagrinėti visus klausimus, iškilusius dėl šios direktyvos nuostatų įgyvendinimo ir praktinio taikymo.

2. Nuostatos, kurios reikalingos:

a) reikalavimų klasėms sudaryti, jeigu jos nėra įtrauktos į aiškinamuosius dokumentus, ir parengti atitikties atestavimo tvarkai, suteikiant standartus mandatams pagal 7 straipsnio 1 dalį, bei rekomendacijoms kaip suteikti liudijimą pagal 11 straipsnio 1 dalį;

b) instrukcijoms dėl aiškinamųjų dokumentų parengimo pagal 12 straipsnio 1 dalį ir sprendimams dėl aiškinamųjų dokumentų pagal 12 straipsnio 3 dalį;

c) dėl nacionalinių techninių specifikacijų pripažinimo pagal 4 straipsnio 3 dalį;

priimamos šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyta tvarka.

3. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių reikia imtis, projektą. Komitetas pareiškia savo nuomonę apie projektą per laikotarpį, kurį nustato pirmininkas, priklausomai nuo klausimo svarbos. Nuomonė pareiškama balsų dauguma, nustatyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje dėl sprendimų, kuriuos Taryba turi priimti Komisijos siūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai paskirstomi pagal šio straipsnio nuostatas. Pirmininkas nebalsuoja.

4. Komisija priima numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę.

Jei pasiūlytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės, arba nepareiškama nuomonė, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą apie priemones, kurių reikia imtis. Taryba priima sprendimą kvalifikuotąja balsų dauguma.

Jeigu, gavusi pasiūlymą, Taryba per tris mėnesius nesiima jokių veiksmų, pasiūlytas priemones priima Komisija.

IX SKYRIUS

Apsaugos nuostata

21 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė nustato, kad produktas, deklaruotas kaip atitinkantis šios direktyvos reikalavimus, neatitinka 2 ir 3 straipsnio reikalavimų, ji turi imtis visų tinkamų priemonių,

kad šie produktai būtų pašalinti iš rinkos, jų tiekimas rinkai uždraustas, arba laisvas judėjimas joje apribotas.

Suinteresuotoji valstybė narė turi nedelsdama informuoti Komisiją apie bet kurią tokią priemonę, nurodydama priežastis, kodėl buvo priimtas toks sprendimas, ir visų pirma, ar produktas neatitinka reikalavimų todėl, kad:

a) neatitinka 2 ir 3 straipsnio reikalavimų, – tais atvejais, kai produktas neatitinka techninių specifikacijų, minimų 4 straipsnyje;

b) neteisingai taikomos techninės specifikacijos, išvardytos 4 straipsnyje;

c) pačiose techninėse specifikacijose, minimose 4 straipsnyje, yra trūkumų.

2. Komisija nedelsdama surengia konsultacijas su suinteresuotomis šalimis. Jeigu po tokių konsultacijų Komisija nusprendžia, kad veiksmai yra pagrįsti, ji nedelsdama informuoja valstybę narę, kuri ėmėsi veiksmų, taip pat ir kitas valstybes nares.

3. Jeigu sprendimas, minimas 1 dalyje, yra priimtas dėl standartų arba techninių specifikacijų trūkumų, Komisija po konsultacijų su suinteresuotomis šalimis per du mėnesius pateikia klausimą komitetui, minimam 19 straipsnyje, ir komitetui, kuris įkuriamas pagal Direktyvą 83/189/EEB tais atvejais, kai suderintuosiuose standartuose atsiranda trūkumų, jeigu valstybė narė, kuri ėmėsi priemonių, ketina jų laikytis, ir imasi veiksmų, išvardytų 5 straipsnio 2 dalyje.

4. Suinteresuotoji valstybė narė imasi atitinkamų veiksmų prieš asmenis, nesvarbu kas jie tokie, parengusius atitikties deklaraciją, ir apie tai informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

5. Komisija užtikrina, kad valstybės narės būtų ir toliau informuojamos apie šios tvarkos vykdymą ir rezultatus.

X SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

22 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję per 30 mėnesių nuo pranešimo apie šią direktyvą⁽¹⁾, ją įgyvendina. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

⁽¹⁾ Apie šią direktyvą valstybėms narėms buvo pranešta 1988 m. gruodžio 27 d.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

24 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

23 straipsnis

Priimta Briuselyje, 1988 m. gruodžio 21 d.

Ne vėliau kaip iki 1993 m. gruodžio 31 d. Komisija po konsultacijų su 19 straipsnyje minimu komitetu peržiūri šioje direktyvoje išdėstytų veiksmų praktinę naudą ir, prireikus, teikia pasiūlymus dėl reikalingų papildymų.

Tarybos vardu

Pirmininkas

V. PAPANDREOU

I PRIEDAS

ESMINIAI REIKALAVIMAI

Produktai turi būti tinkami naudoti statiniuose, jei jie (visas produktas arba atskiros jo dalys) atitinka savo paskirtį, atsižvelgiant į taupumą ir todėl atitinka toliau išvardytus esminius reikalavimus statiniams, kuriems taikomi tokius reikalavimus apimantys nuostatai. Šie reikalavimai apima normalią techninę priežiūrą ir turi būti vykdomi, norint užtikrinti ekonomiškai pagrįstą naudojimo trukmę. Reikalavimai paprastai yra skirti veiksams, kurie yra numatomi.

1. Mechaninis atsparumas ir patvarumas

Statiniai turi būti projektuojami ir statomi taip, kad apkrovos, kurios gali veikti statybos metu ir juos naudojant, nesukeltų:

- a) viso statinio arba jo dalies griūties;
- b) didesnių už leistinas deformacijų;
- c) žalos kitoms statinio dalims, įrenginiams ar sumontuotai įrangai dėl didelių apkrovų laikančios konstrukcijos deformacijų;
- d) žalos, kurios pasekmės yra neproporcingos ją sukėlusiai pirminei priežastčiai.

2. Sauga gaisro atveju

Statiniai turi būti suprojektuoti ir statomi taip, kad kilus gaisrui:

- statinį laikančios konstrukcijos tam tikrą laiką išlaikytų apkrovą,
- būtų ribojamas ugnies bei dūmų susidarymas ir plitimas statinyje,
- būtų ribojamas gaisro plitimas į gretimus statinius,
- ugniagesiai gelbėtojai galėtų saugiai dirbti.

3. Higiena, sveikata ir aplinka

Statiniai turi būti suprojektuoti ir statomi taip, kad nekiltų jokio pavojaus naudotojų ar kaimynų higienai arba sveikatai, ypač dėl žemiau išvardytų priežasčių:

- kenksmingų dujų išsiskyrimo,
- pavojingų dalelių ar dujų buvimo ore,
- pavojingos spinduliuotės,
- vandens ar dirvožemio taršos ar užnuodijimo,
- netinkamo nuotekų, dūmų, kietųjų ar skystųjų atliekų pašalinimo,
- drėgmės statinio dalyse ir jo dalių vidaus paviršiuose.

4. Sauga naudojimo metu

Statinys turi būti suprojektuotas ir pastatytas taip, kad, jį naudojant ir prižiūrint, būtų išvengta nelaimingų atsitikimų rizikos juo naudojantis arba jį eksploatuojant, pavyzdžiui, paslydimo, kritimo, susidūrimo, nudegimo, nutrenkimo ar sužalojimo elektros srove, sužeidimų dėl sproginimo.

5. Apsauga nuo triukšmo

Statinys turi būti suprojektuotas ir pastatytas taip, kad jame arba šalia jo esančių žmonių girdimas triukšmas neviršytų sveikatai pavojingo lygio ir sudarytų patenkinamas sąlygas miegoti, ilsėtis ir dirbti.

6. Energijos taupymas ir šilumos išsaugojimas

Statinys, jo šildymo, kondicionavimo, vėdinimo ir kiti įrenginiai turi būti suprojektuoti bei pastatyti taip, kad juos naudojant būtų kuo mažesnės energijos sąnaudos, atsižvelgiant į vietovės klimatinės sąlygas ir pastato naudotojų reikmes.

II PRIEDAS

EUROPOS TECHNINIS LIUDIJIMAS

1. Prašymą dėl liudijimo gali parengti Bendrijoje įsikūręs gamintojas arba jo atstovas tik vienai tokius įgaliojimus turinčiai įstaigai.
 2. Patvirtinimo įstaigos, kurias paskyrė valstybės narės, sudaro organizaciją. Vykdydama savo pareigas, ši organizacija yra įpareigota savo darbą koordinuoti su Komisija, kuri svarbiais klausimais konsultuojasi su komitetu, minimu direktyvos 19 straipsnyje. Jeigu valstybė narė yra paskyrusi daugiau negu vieną patvirtinimo įstaigą, tokia valstybė narė atsako už šių įstaigų veiklos koordinavimą; ji taip pat turi paskirti įstaigą, kuri atstovautų organizacijai.
 3. Bendras darbo tvarkos taisyklės prašymui parengti, liudijimui paruošti ir suteikti sudaro organizacija, į kurią įeina paskirtos jos patvirtinimo įstaigos. Bendras darbo tvarkos taisyklės priima Komisija, remdamasi komiteto nuomone, kaip nurodyta 20 straipsnyje.
 4. Patvirtinimo įstaigos, sudarančios organizaciją, teikia viena kitai visą reikalingą paramą. Ši organizacija taip pat atsako už specifinių klausimų dėl techninio liudijimo koordinavimą. Jeigu reikia, šiam tikslui organizacija turi sudaryti pogrupius.
 5. Patvirtinimo įstaigos oficialiai skelbia Europos techninius liudijimus ir apie tai praneša kitoms patvirtintoms įstaigoms. Jeigu įgaliota patvirtinimo įstaiga paprašo, jai informuoti yra nusiunčiamas visas papildančių dokumentų rinkinys liudijimui, kuris jau suteiktas.
 6. Išlaidas, susijusias su Europos techninio liudijimo tvarka, apmoka paraiškos pateikėjas pagal nacionalines taisykles.
-

III PRIEDAS

ATITIKTIES TECHNINĖMS specifikacijoms ATESTAVIMAS

1. ATITIKTIES KONTROLĖS METODAI

Nustatant veiksmų tvarką, skirtą įvertinti produkto atitikimą techninėms specifikacijoms pagal 13 straipsnį, naudojamos žemiau išvardyti atitikties kontrolės metodai; metodų parinkimas ir jų derinys bet kuriai sistemai priklauso nuo reikalavimų, keliamų konkrečiam produktui arba produktų grupei pagal 13 straipsnio 3 ir 4 dalių kriterijus:

- a) pradinis produkto tipo bandymas, kurį atlieka gamintojas arba patvirtintoji institucija;
- b) bandinių, paimtų gamykloje, tyrimas pagal gamintojo arba patvirtintosios institucijos numatytą bandymų planą;
- c) bandinių, paimtų gamykloje, auditas-tyrimas atviroje rinkoje arba statybvietėje, kurį atlieka gamintojas arba patvirtintoji institucija;
- d) tyrimas bandinių, atrinktų iš paruoštos išgabenti produktų partijos, arba iš jau išgabentų produktų, kurį atlieka gamintojas arba patvirtintoji institucija;
- e) gamyklos produkcijos kontrolė;
- f) pradinė gamyklos inspekcija ir gamyklos produkcijos kontrolė, kurią atlieka patvirtintoji institucija;
- g) nuolatinė gamyklos produkcijos kontrolės priežiūra, vertinimas ir įvertinimas, kurį atlieka patvirtintoji institucija.

Direktyvoje gamyklos produkcijos kontrolė – tai produktų nuolatinė vidaus kontrolė, kurią vykdo gamintojas. Visi elementai, reikalavimai ir nuostatos, kuriuos priima gamintojas, yra sistemingai dokumentuojami raštu. Ši produkcijos kontrolės sistemos dokumentacija užtikrina vienodą supratimą apie kokybės užtikrinimą bei sudaro galimybę pasiekti reikalaujamas gaminio charakteristikas ir tikrinti efektyvią gamybos kontrolės sistemos veiklą.

2. ATITIKTIES ATESTAVIMO SISTEMOS

Pirmenybė teikiama toliau išvardytoms atitikties atestavimo sistemoms:

- i) produkto atitikties sertifikavimas, kurį atlieka patvirtintoji sertifikavimo įstaiga, pagal:
 - a) *(užduotys gamintojui)*
 - 1) gamyklos produkcijos kontrolė;
 - 2) tolesnis produktų bandinių, paimtų gamykloje, tyrimas, kurį atlieka gamintojas pagal numatytą bandymų planą;
 - b) *(užduotys patvirtintajai institucijai)*
 - 3) pradinis produkto tipo bandymas;
 - 4) pradinė gamyklos inspekcija ir gamyklos produkcijos kontrolė;
 - 5) nuolatinė gamyklos produkcijos kontrolės priežiūra, įvertinimas ir patvirtinimas;
 - 6) kiek galima bandinių, paimtų gamykloje, auditas-tyrimas rinkoje arba statybvietėje;
- ii) produkto atitikties deklaravimas, kurį atlieka gamintojas, remdamasis:

Pirmoji galimybė:

- a) *(užduotys gamintojui)*
 - 1) pradinis produkto tipo bandymas;
 - 2) gamyklos produkcijos kontrolė;
 - 3) kiek galima produktų bandinių, paimtų gamykloje, tyrimas, kurį atlieka gamintojas pagal numatytą bandymų planą;
- b) *(užduotys patvirtintajai institucijai)*
 - 4) gamyklos produkcijos kontrolės sertifikavimas, atsižvelgiant į:
 - pradinę gamyklos inspekciją ir gamyklos produkcijos kontrolę;
 - kiek galima, nuolatinę gamyklos produkcijos kontrolės priežiūrą, įvertinimą ir patvirtinimą;

Antroji galimybė:

- 1) pradinis produkto tipo bandymas, kurį atlieka patvirtinta laboratorija;
- 2) gamyklos produkcijos kontrolė.

Trečioji galimybė:

- a) pradinis produkto tipo bandymas, kurį atlieka gamintojas;
- b) gamyklos produkcijos kontrolė.

3. ATITIKTIES ATESTAVIMO ĮSTAIGOS

Atsižvelgiant į atitikties atestavimo įstaigų funkcijas, reikėtų skirti:

- i) *sertifikavimo įstaigą* – tai bešališka vyriausybė arba nevyriausybė įstaiga, kuri turi būtiną kompetenciją ir atsako už atitikties sertifikavimo vykdymą, pagal pateiktas darbo tvarkos ir valdymo taisykles;
- ii) *inspektavimo įstaigą* – tai bešališka įstaiga, turinti struktūrą, personalą, kompetenciją ir patikimumą, leidžiančius jai veikti pagal tiksliai nubrėžtus kriterijus, pavyzdžiui, vertinti, rekomenduoti pripažinti gamintojo kontrolės operacijas ir po to atlikti tokių operacijų auditą, parinkti ir įvertinti produktus statybos aikštelėje arba gamykloje ar kur kitur pagal tam tikrus kriterijus;
- iii) *bandymų laboratoriją* – tai laboratorija, kuri matuoja, tikrina, tiria, kalibruoja arba kitaip nustato medžiagų arba produktų charakteristikas arba veikimą.

2 pastraipos i ir ii atvejais (pirmoji galimybė), tris 3 pastraipos funkcijas nuo i iki iii gali vykdyti viena ir ta pati įstaiga arba skirtingos įstaigos, ir tokiu atveju inspektavimo įstaiga ir (arba) bandymų laboratorija, dalyvaujanti atestuojant atitiktį, atlieka savo funkcijas sertifikavimo įstaigos vardu.

Kompetencijos, bešališkumo ir sąžiningumo kriterijai sertifikavimo įstaigoms, inspektavimo įstaigoms ir bandymų laboratorijoms pateikti IV priede.

4. EB ATITIKTIES ŽENKLAS, EB ATITIKTIES SERTIFIKATAS, EB ATITIKTIES DEKLARACIJA**4.1. EB atitikties ženklas**

EB atitikties ženkle yra toliau apibūdintas simbolis CE.

Jame turi būti:

- gamintojo pavadinimas arba tapatybės ženklas,
 - o kur tinka:
- nuorodos, padedančios nustatyti produkto charakteristikas, kur tinka, – technines specifikacijas,
- paskutiniai du gamybos metų skaičiai,
- inspektavimo įstaigos tapatumo simbolis,
- EB atitikties sertifikato numeris.

4.2. EB atitikties sertifikatas

EB atitikties sertifikate visų pirma nurodoma:

- sertifikavimo įstaigos pavadinimas ir adresas,
- gamintojo arba Bendrijoje įsikūrusio jo atstovo pavadinimas ir adresas,
- produkto aprašymas (tipas, tapatybė, naudojimas...),
- nuostatos, kurias produktas atitinka,
- ypatingos sąlygos, taikomos šio produkto naudojimui,
- sertifikato numeris,
- sertifikato galiojimo sąlygos ir trukmė, kur taikoma,
- asmens, įgalioto pasirašyti sertifikatą, pavardė ir užimamos pareigos.

4.3. EB atitikties deklaracija

EB atitikties deklaracijoje visų pirma nurodoma:

- gamintojo arba Bendrijoje įsikūrusio jo atstovo pavadinimas ir adresas,
- produkto aprašymas (tipas, tapatybė, naudojimas...),
- nuostatos, kurias produktas atitinka,
- ypatingos sąlygos, taikomos šio produkto naudojimui,
- patvirtintos institucijos pavadinimas ir adresas, kur reikalaujama,
- asmens, įgalioto pasirašyti deklaraciją gamintojo arba jo įgalioto atstovo vardu, pavardė ir užimamos pareigos.

4.4. Atitikties sertifikatas ir deklaracija yra sudaromi tos valstybės narės, kurioje bus naudojamas produktas, oficialia kalba arba kalbomis.

IV PRIEDAS

BANDYMŲ LABORATORIJŲ, INSPEKTAVIMO ĮSTAIGŲ IR SERTIFIKAVIMO ĮSTAIGŲ PATVIRTINIMAS

Bandymų laboratorijos, inspektavimo įstaigos ir sertifikavimo įstaigos, kurias paskiria valstybės narės, privalo patenkinti tokias minimalias sąlygas:

- 1) pakankamas darbuotojų ir reikalingų priemonių bei įrangos kiekis;
- 2) personalo techninė kompetencija ir profesinis sąžiningumas;
- 3) tarnautojų ir techninio personalo bešališkumas atliekant bandymus, rengiant ataskaitas, išduodant sertifikatus bei atliekant priežiūrą, kaip numatyta direktyvoje, būdingas visoms sritims, grupėms arba asmenims, tiesiogiai arba netiesiogiai susijusiems su statybos produktais;
- 4) personalo sugebėjimas saugoti profesines paslaptis;
- 5) civilinės atsakomybės draudimo buvimas, jeigu tokia atsakomybė nėra numatyta pagal nacionalinius įstatymus.

1 ir 2 punktuose nurodytų sąlygų vykdymą tam tikrais laiko tarpais tikrina valstybių narių kompetentingos institucijos.
